

[illegible][illegible]

(א) גמ' לכלים ששמו
בחוקן (בשדה וכו' כרצנן)
חל"מ וג"צ ס"א ח"ן זה:
(ב) תום' ד"ה וקתני וכו'
דהוה אמינא דלחיא לא
כת"ק ולא בר' בהמיה
ור"ש להני: (ג) ד"ה
ומתניחין וכו' ובי"ה היא
בפרק קמא דבי"ה (ד)
(ד) ד"ה צבי וכו' שרי
אפי' לרבי אליעזר:

גמ' בשדה אין עירובו
עירוב כרבנן. רש"ל
מוחק זה והר"ה כתב
כרבנן היינו רבנן ללקמן
דף זה ע"כ דלא ס"ל
היתרא דטעמי לחצורו
ומצורו לחצורו: מיתני'
הרי זה חמור גמל'. עי'
לקמן דף מט ע"כ חד"ה
ואפילו וכו' ולקמן דף נב
ע"כ ברש"י ד"ה אלא
אפילו:

ר' אליעזר אומר בעיר
עירובו עירוב כר'
שמעון בשדה אין
עירובו עירוב כרבנן.
עיקר דילה בפרק כל
גגות העיר כ' (דף פט)
וחכמים אומרים כל אחד
ואחד רשות בפני עצמו
ר' שמעון אומר אחד
גגות ואחד חצרות

[נדפס בעמוד ב]

[illegible]

חסורי מיחסרה והכי קתני * נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח הרי זה עירוב במה דברים אמורים כיום טוב אבל בשבת אין עירובו עירוב נמצא המפתח בין בעיר בין בשדה אין עירובו עירוב רבי אליעזר אומר ² בעיר עירובו עירוב בשדה אין עירובו עירוב בעיר עירובו עירוב כר' שמעון ⁶ דאמר אחד גנות ואחד חצירות ואחד קרפיות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן ⁽⁶⁾ * בשדה אין עירובו עירוב כרבנן | ובה ורב

יוסף דאמרי תרוייהו ^א הכא במגדל של עץ
עסקינן דמר סבר כלי הוא ^ב ואין בנין בכלים
ואין סתירה בכלים ומר סבר אהל הוא
ובפלוגתא דהני תנאי ^ג דתנן ^ד הקיש על גבי
שירה תיבה ומגדל טמאין רבי נחמיה ורבי
שמעון מטהרין מאי לאו כהא קמפלגי מר
סבר כלי הוא ומר סבר אהל הוא אמר
אביי ותיסברא והתניא אהל גייסט טמא כלי
ואינו גייסט טהור וקתני סיפא ^ה ואם היו
גייסטין טמאים ^ו זה הכלל גייסט מחמת כחו
טמא מחמת רעדה טהור אלא אמר אביי
דכ"ע היסט מחמת כחו טמא מחמת רעדה
טהור והכא ברעדה מחמת כחו עסקינן
ובהא קא מיפלגי דמר סבר הו"י היסט ומר
סבר לא הו"י היסט ומתניתין במאי מוקמינן
לה אביי ורבא דאמרי תרוייהו ^ז במגעור
וקטיר ^ח במתנא עסקינן ובעי סכינא למיפסקיה
תנא קמא סבר לה כרבי יוסי דאמר ^ט הכל
הכלים נישלין בשבת חוץ ממסר הגדול ויתר
של מחרישה ורבי אליעזר סבר לה כרבי
נחמיה ^י דאמר אפי' מלית אפי' תרוד אין
נישלין אלא לצורך תשמישן: **מתני'** ^{יא} נתגלגל
חוץ לתחום נפל עליו גל או נשרף תרומה
ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה
הרי זה עירוב אם ^{יב} ספק ר"מ ור' יהודה
אומרים ^{יג} הרי זה חמר גמל ר' יוסי ור"ש
אומרים ספק עירוב כשר אמר ר' יוסי
אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים על
ספק עירוב שכשר: **גמ'** נתגלגל חוץ לתחום
אמר רבא ^{יד} לא שנו אלא שנתגלגל חוץ לארבע
אמות ^{טו} אבל לתוך ד' אמות ^{טז} הנותן עירובו יש
לו ד' אמות: נפל עליו גל וכו': קא ס"ד דאי
בעי מצי שקול ליה לימא מתניתין דלא כרבי
דאי כרבי האמר ^{יז} כל דבר שהוא משום
שבות לא גזרו עליו בין השמשות אפילו
תימא כרבי לא צריכא ^{יח} דבעי מרא וחצינא
וצריכי דאי תנא נתגלגל משום דליתא
גביה אבל נפל עליו גל דאיתיה גביה
אימא ליהוי עירוב ואי תנא נפל עליו גל
משום דמיכסי אבל נתגלגל וימנין דאתי
עירוב צריכא: או נשרף תרומה ונטמא

חֲסוּרֵי מִיִּשְׁרָאֵל וְהֵבִי קִנְיָנִי. פ"ה וג' מתולדות דוד וכל דק
דמתמינת איירי ביום טוב ופליגי אי מני סמך ליה אי לא
וציינתא כשנמנא בשבת ופליגי דר"ש והא דמינא בתוספתא (פסח טז)
דעירובין ומודים חכמים לרבי אליעזר צניי חזר וצני מרפסת שגבי
עירובין ונתוורו צנית אע"פ שידעין
שאין המפתח צניקו ממוקם שערוב עירוב
היינו טעמא דעירובין חניויה הקילו
ומיור נראה דלמנא מפתח צנית
קאי מדקאמר ומודים חכמים לרבי
אליעזר וצ"ט כי לא נמצא מפתח
אדברה חכמים הקילו טפי והוא ליה
למימר איפכא ומודה רבי אליעזר
לחכמים: **בעירי עירובו עירוב.**
נמנא צנית חף על פי שהיה אחד
בין השמשות: **וקתני סיפא** א
הוי יבשין ממאין. מהן סיפא לחוד
לא מני למדק דמני למימר דמחמת
רעדה הוא דפליגי דיש חלוק בין
אהל לכלי אהל צאיטא אהל נמי טמא
לך מיימי צרייתא דמחמת רעדה
נמי אין חלוק בין אהל לכלי וציינתא
לחוד נמי לא קאיא דהוא חניבא דלמיא
לא (ב) כרע נמחיה ולא כרע שמשון
לכסי אייתי סיפא דמיתלייהו:

ובמחנה' במאי מוקי צ"ה. ולא
צ"י לאוקומ' צפונתה דלץ
בצין בעלים משום דפונתה דצ"י וצ"ה
הוא צפרק (א) צ' דצ"ה (ד) צ"ה:
בעי צדנא רמ"פסקיה. פ"ה דלא
צ"ד הוא שרי אפילו (ד) רצ'
אליעזר דמקלקל ודא דחייא צמקת
צ"ה (ד) ה': דוחמות שבעלים מחזר
ומפסקיע וחותך ואף על גב דהכא אהל
הוא ואמר שצקרקע אסור גזירה
דרבנן הוא דמחזי כסותר ולא קותר
בצין ממש הוא דהא פסחת דלת
בעלתה הוא ויכין דשבת הוא לא
גזרו עליו צ"ה' ואינו נראה דרי נמי
גזרו רצ' אליעזר רצ' נתמיה שרי
דעלטול סמין לא אסור אלא מדרבנן
לכך י"ל דהכא כלי הוא ואי הוא מצי
למפסקיה צ"ד הוא שרי אבל כסמיה
לאסור רצ' נתמיה ולית ליה דרצ'
ומחזן מדקדק ר"י דוחמות שבעלים
מחזר ומפסקיע וחותך היינו דוקא
כעין קצר של מיתנא אבל פוחת של
עץ וא' של מתכת אסור לשבז דבבלי
נמי י"ש צין וסמיה כדפ"ל^ל:

בַּתְּגִלְגָל חוץ לַתְּחֹם. אֲפִלוּ
תְּמוּמִין דְּרַבָּן וְאֲפִלוּ
רַבִּי דְאָמַר כֹּל דְּבַר שֶׁהוּא מֵשׁוֹ
שִׁטָּה לֹא גִזְרֵה עָלָיו בֵּין אֲמִשְׁתּוֹ
מִכָּל מִקְוִים לֹא הוּא עִירֹב אֶל
דְּבָרֵי הַשְּׁמֵשׁוֹת מִנִּי לְמִשְׁקָלָהּ
וְאִתְּיָוִי כִּיּוֹן דְּלֹא קָנָה שְׂמִיָּה בְּמִקְוִים
שֶׁתַּגְלִיל הָעִירֹבִים הִיא עֹמֶד עִתָּה
חוּץ לַתְּחֹם וְאִין לִי אֵלֶּה אֲרַבֵּעַ
אֲמִתִּים הַיּוֹלֵךְ תַּקְטִין רַבָּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה
עִירֹב אֵלֶּה כְּשֶׁהוּא בְּחוּץ לַתְּחֹם:
ספח

א: וּמִיִּיתִי לִיהִי אֵימָא לִיהִי
ת: לְמָה לִּי תֵנָּה נִשְׁרָף
לְהוֹדִיעַךְ

ש' לו אלפים אמה לכל רוח והפסד
עצב עירוב כלום ומחמת ספק זה
ו' ואין לא דילמא לא קנה עירוב
ג' חמור וגמל שהחמור הולך לפניו
ד' לקנות שם שביעה יש לו ארבע
ה' שבסוף החמור שאפילו הוא אלה
ו' טלול אצנים דשבות דרבנן הוא:
להודיע

תירווד אין ניטלין אלא לצורך תשמישן ולפיכך א
נות אפי' מבער יום עירובו עירוב דהוא ועירובו
דגמל במשיכה ומי שיש לו חמור וגמל ותן חמ

(אבד הסכין) ובהא פליגי ר' אלעזר סבר לה כר' נחמיה דאמר אפי' תלית ו
 ס' כו'. אמר רבא לא שנו אלא שנתגלגל חוץ מר' אבות אבל נתגלגל לתוך
 לפקחו ספק. ר' מאיר אומר הרי זה חמר גמול. פירוש דרך חמור בהנהגה

